

Οι πιο φονικοί ιοί υπολογιστών της ιστορίας: 1971 - Η Αρχή

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Για όσους δεν γνωρίζουν τι εστί «ιός υπολογιστή» (computer virus), είναι ένα μικρό πρόγραμμα που «μολύνει» τον υπολογιστή, συγκεκριμένα το ίδιο το περιβάλλον του (Operating System / OS, ελληνιστί: Λειτουργικό Σύστημα) ή / και κάποια εφαρμογή που χρησιμοποιούμε, με σκοπό που...

ποικίλλει, ανάλογα με τις διαθέσεις του δημιουργού του.

Τώρα που ξέρουμε όλοι τι είναι ιός, θα έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον να παρακολουθήσουμε μαζί ένα [οδοιπορικό](#) των καλύτερων - χειρότερων ιών, που μόλυναν τα τερματικά χρηστών τις τελευταίες δεκαετίες. Οι μεγαλύτεροι θα θυμηθούν, και οι μικρότεροι θα μάθουν.

1971 - Η Αρχή #1

Η ιστορία ξεκινάει με το πρώτο κακόβουλο πρόγραμμα **CREEPER**, ήταν ένα πειραματικό αυτοαναπαραγόμενο πρόγραμμα γραμμένο από τον Bob Thomas στο BBN το 1971 που μεταδιδόταν μέσω του Δικτύου **ARPANET** (το [Δίκτυο](#) του αμερικανικού στρατού ή αλλιώς ο «πατέρας» του σημερινού Internet) απλώς έδειχνε στην οθόνη του τερματικού το μήνυμα:

«Είμαι ο Creeper, πιάσε με, αν μπορείς» = I'm the creeper, catch me, if you can

Είναι γενικά αποδεκτό ότι είναι το πρώτο <<σκουλήκι>> υπολογιστή όπου και αρχίζει την δράση του τον Δεκέμβριο του 1971.

Οι άτυχοι υπολογιστές PDP-10 που τρέχουν το λειτουργικό σύστημα TENEX θα μολυνθούν πρώτοι. Φυσικά, υπήρξε και αντίδραση από τον Ray Tomlinson δημιουργώντας το Reaper, ένα άλλο <<σκουλήκι>>, με σκοπό να διαγράψει το πρώτο.

Σημείωση: Ο όρος «τερματικό» υποδηλώνει πως τότε δεν είχε ο κάθε χρήστης τον δικό του υπολογιστή, αλλά ένα σετ οθόνης-πληκτρολογίου και μόνο, καθώς ο κύριος και μοναδικός υπολογιστής ήταν τεραστίου μεγέθους σε δωμάτιο πολλών τετραγωνικών μέτρων, όπου σε αυτόν συνδέονταν τα πολλά σε αριθμό τέτοια σετ - κάθε σετ και χρήστης. Ο ιός Creeper το μοναδικό που έκανε ήταν να ταξιδεύει από τον PDP-10 υπερ-υπολογιστή (mainframe) της πάλαι ποτέ πανίσχυρης εταιρείας DEC και διαμέσω του ARPANET στα τερματικά, εμφανίζοντας το παραπάνω μήνυμα. Ο σκοπός, πολύ απλός: αποδεικνυε ότι ο δημιουργός του είχε την προγραμματιστική ικανότητα να «εισέλθει» στον υπολογιστή και τίποτα άλλο.

Αυτή ήταν μόνο η αρχή από το οδοιπορικό μας. Δυστυχώς, η εξέλιξη στην «παιδεία» των δημιουργών ιών θα δείξει στην συνέχεια ότι ήταν πολύ χειρότερη σε βάθος χρόνου, έχοντας φτάσει από μόλις έναν ιό το 1971 στους 1.300 το 1990, στους 50.000 το 2000, το 2010 στα... 200 εκατομμύρια ιούς. Σήμερα ποιός αλήθεια ξέρει να μας πει;

Επίσης, έχει αλλάξει και η ηθική των δημιουργών των ιών - από το απλό, ενοχλητικό μήνυμα του Creeper, οι ιοί πλέον μπορούν να κλέψουν σημαντικά προσωπικά στοιχεία από τον υπολογιστή μας (κωδικούς, e-mail, λογαριασμούς τραπεζής, κ.λπ.), ενώ δύνανται ακόμα και να καταστρέψουν ολοσχερώς τα δεδομένα μας.

* Ιστορικό σημείωμα: Το όνομα «**Creeper**» του πρώτου ιού είναι το όνομα ενός «κακού» χαρακτήρα από την σειρά κινουμένων σχεδίων Scooby Doo, ενώ το πρώτο antivirus για την αντιμετώπισή του (που σηματοδοτεί τη γέννηση των antivirus) βαπτίστηκε «reaper».

Πηγή: SecNews.gr